

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8Csp/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817209191
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8817209191.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Silviou Šviderskou v spore žalobcu: X. M., S.. X.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX, zast.: JUDr. Martina Fabianová, advokátka, Hencovská 2043, Hencovce proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie v sume 500,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.000,- eur ako primeraného finančného zadostučinenia s 5% úrokom z omeškania ročne od 2.6.2017 do zaplatenia a na trovy konania. V žalobe uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7C/246/2015, v ktorom žalobkyňa žiadala od žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 6.031,91 eur, bolo dňa 9.12.2016 rozhodnuté, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 6.061,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne počnúc dňom 24.9.2015 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie trov konania žalobkyne v rozsahu 100 %. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/35/2017 zo dňa 4.5.2017. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.6.2017. Súd vyhovel žalobe žalobkyne z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k niekoľkonásobnému porušeniu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd vyslovil, že rozhodcovské rozsudky boli vydané na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a jeho rozhodnutie je považované za akt nulitný a teda neexistujúci, nespĺňajúci podmienky materiálnej vykonateľnosti rozsudku. Predmetnú zmluvu súd považoval na základe vykonaného dokazovania za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný si svoje nároky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.6.2012 uplatňoval aj v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 1Sp/33/2014 proti odporcovi: Okresný úrad Vranov nad Topľou, za účasti: X. M., bytom Q. XXX o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu zo dňa 31.7.2014, č. W.-X. Súd dňa 26.2.2015 vyslovil, že dohoda o splnomocnení pre zástupcu Pro Help- združenie občianskoprávnej pomoci na uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva je absolútne neplatná v zmysle § 39 OZ. A hneď listom zo dňa 17.3.2015 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu L. F.. J. V. žiadal uhradiť dlh, výpočet ktorého bol v rozpore

so zákonom o spotrebiteľských úveroch, zákonom o ochrane spotrebiteľa a OZ. Žalovaný konal v rozpore s odbornou starostlivosťou, ale naplnil aj skutkovú podstatu § 7 a nasl. zákona č. 250/2007 Z.z., keď žalobkyňa uviedol vedome do omylu pri vymáhaní pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, teda pri vyčíslení jej dlhu, pretože ku dňu zaslania výzvy zo dňa 17.3.2015 dlhovala mu žalobkyňa na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX sumu 110,- a na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX sumu 294,- eur, spolu iba 404,- eur. Žalovaný žiadal 5.541,47 eur. Žalovaný po úhrade sumy 5.541,47 eur zaslal žalobkyni dňa 7.5.2015 ďalšiu Výzvu na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.303,16 eur na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Na svoju obranu uviedol, že podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, druhá veta „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Predmetné ustanovenie síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Žalobca od začiatku neplatil splátky v zmysle zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. V zmluve o úvere bolo dojednané nasledovné: „dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu (936,- EUR) v 12. pravidelných mesačných splátkach po 78,- EUR počnúc dňom 18.07.2012.“ Žalobca bol už len s úhradou istiny dlhodobo v omeškaní a na výzvy a upomienky nereagoval. K úplnej úhrade samotnej istiny došlo až dňa 05.05.2015, t. j. takmer po dvoch rokoch od uzatvorenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Žalovaný má za to, že ku sporom zo zmluvy nemuselo dôjsť, ak by žalobca hradil splátky riadne a včas. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7C/246/2015, ktorým určil, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková a priznal žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov je zmluva o úvere bezúročná a bezpoplatková, ak neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti. Uvedený pojem „bezúročnosť a bezpoplatkovosť“ sa vzťahuje na úroky a poplatky dojednané priamo v zmluve o úvere, považujú ju následne za bezodplatnú. Uvedený pojem sa však nevzťahuje na zmenu obsahu záväzkovo - právneho vzťahu, a to konkrétne na následok omeškania dlžníka, ktorým je vznik zákonných úrokov z omeškania. Uvedené tvrdenie možno podporiť aj tým, že právo domáhať sa úrokov z omeškania je zachované aj pri bezodplatnej zmluve o pôžičke podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ide o zákonnú sankciu za omeškanie). Právo domáhať sa úrokov z omeškania je totiž zakotvené priamo v zákone a nie v zmluve. Občiansky zákonník v ust. § 121 ods. 3 totiž jasne diferencuje medzi pojmom odplata, tak ako je uvedený vyššie a medzi pojmom úroky z omeškania. Aj podľa ust. § 517 ods. 3 Občianskeho zákonníka „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania...“ zákonodarca používa len pojem peňažný dlh a nehovorí o tom, na základe akého právneho dôvodu vznikol, či na základe zmluvy odplatnej alebo bezodplatnej. Napriek vyššie uvedenému žalovaný musel vydať judikovaný nárok žalobcu - bezdôvodné obohatenie a nemohol si ponechať ani len zákonný úrok z omeškania. Z vyššie uvedenými tvrdeniami sa Okresný súd Vranov nad Topľou nijakým spôsobom nevysporiadal. Podľa čl. 2 ods. 1,2 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Žalovaný žiadal súd, aby pri posudzovaní žalobcom uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobcu a žalovaného a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám porušil viacnásobne zmluvné ustanovenia. Žalovaný má za to, že nepostačuje všeobecná konštatácia funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobca neodôvodnil jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo - právneho vzťahu medzi ním a žalovaným. Podľa čl. 5 CSP „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu.“ Žalobca uplatňuje svoje domnelé právo svojvoľne a zjavne neúspešne nakoľko sám neoznačil podstatné skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci (neuviedol, že sám bol s plnením istiny dlhodobo v omeškaní). Uvedené ustanovenie priznávajúce primerané finančné zadosťučinenie je potrebné interpretovať s prihliadnutím

na účel zákona a všeobecné princípy súkromného práva. V tomto kontexte je dôležitý gramatický výklad slova „primerane“. Krátky slovník slovenského jazyka (štvrté, doplnené a upravené vydanie. Redigovali: J. Kačala - M. Pisárčiková - M. Považaj. Bratislava: Veda 2003) príslovku primerane spája so slovom vhodné. Takisto synonymický slovník slovenčiny (tretie, nezmenené vydanie, Veda 2004) spája slovo primerane s významom vhodné, vyhovujúc požiadavkám, spĺňajúc požiadavky, náležitým spôsobom. Slovník slovenského jazyka z rokov 1959-1968 (hlavný redaktor dr. Štefan Peciar, CSc. Bratislava: Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied 1959 - 1968) vykladal pojem prídavného mena „primeraný“ ako hodiaci sa do nejakých okolností, do istého prostredia; vhodný, príhodný, náležitý. Ako bolo uvedené vyššie priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v tom prípade, ak by žalobcovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Žalovaný má za to, že ochrana spotrebiteľa bola dovŕšená vydaním rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou. Uvedeným postupom súd poskytol žalobcovi dostatočnú súdnu ochranu. Žalovanému teda nie je zrejmé na základe akých skutočností si žalobca uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške až 3.000,- EUR. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Žalobca má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Toto však nepredstavuje daný prípad. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca vo vyššie uvedenom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o žalobcovom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia netvrdil, že žalovaný mu spôsobil nejakú nemajetkovú ujmu. Žalobca taktiež netvrdil, že predmetný úver práve neuvedením chýbajúceho údaju bol preňho neprijateľným. Preto, ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný, už bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitné rozhodnutie, vzhľadom na ciele a účel, aký vyplýva z ust. § 3 ods. 5 ZoS.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: písomné vyjadrenia strán sporu, spis OS Vranov nad Topľou sp. zn. 7C/246/2015, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 1Sp/33/2014, výzva na okamžité plnenie adresovaná žalobkyňi advokátom F. J. V., výzva na úhradu dlžnej sumy adresovaná žalobkyňi žalovaným, a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobkyňa dňa 14.6.2012 uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 500,- eur. Žalobkyňa sa zmluvou zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky - 500,- eur a poplatok vo výške 436,- eur a to všetko v 12-tich mesačných splátkach po 78,- eur, počnúc dňom 18.7.2012.

5. Dňa 14.9.2012 uzatvorila žalobkyňa so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 350,- eur. Okrem výšky úveru mala žalobkyňa zaplatiť aj poplatok 322,- eur, v 12-tich mesačných splátkach po 56,- eur, počnúc dňom 15.10.2012.

6. Na obe úverové zmluvy žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu 6.911,91 eur.

7. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/246/2015-63 zo dňa 9.12.2016 bol žalovaný - Pohotovosť, s.r.o., Bratislava zaviazaný zaplatiť žalobkyňi- X. M. V. X.XXX,XX eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne počnúc dňom 24.9.2015 do zaplatenia a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a žalovaný bol zaviazaný nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že medzi žalobkyňou a žalovaným boli uzatvorené dve zmluvy o úvere zo dňa 14.6.2012 a 14.9.2012, ktoré neobsahovali podstatné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, úver sa tak považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňi bola na základe predmetných zmlúv o úvere poskytnutá suma 850,- eur, pričom žalobkyňa celkovo zaplatila žalovanému sumu 6.911,91 eur. Žalovaný bol

zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 6.061,91 eur predstavujúceho rozdiel medzi poskytnutou sumou vo výške 850,- eur a uhradenou sumou 6.911,91 eur. Na základe odvolania Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 3Co/35/2017-89 zo dňa 4.5.2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

8. Zástupkyňa žalobkyne v písomnom vyjadrení uviedla, že žalovaný nekonal vo vzťahu ku žalobkyni s odbornou starostlivosťou a ani v súlade s dobrými mravmi a že z jeho strany išlo o závažné porušenie práv žalobkyne, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde. Žalobkyňa bola v čase zaslania listov zo dňa 17.3.2015 a 7.5.2015 dlhodobo nezamestnaná a informácie z listov v nej vyvolali hrozbu súdneho konania, dokonca exekúcie. Jej príjmom boli a aj sú iba dávky v hmotnej núdzi. Nie je ľahké žiť z nedostatočného príjmu iba vo výške životného minima a poskytovať starostlivosť dvom maloletým deťom. Žalobkyňa sa snažila urobiť všetko preto, aby dlh nemala a preto požiadala svojho plnoletého syna, aby vzal pôžičku, ktorou uhradila svoj dlh a ktorý spláca namiesto žalobkyne jej syn. Tento stav neistoty žalobkyne trval až do právoplatného skončenia konania vo veci sp.zn. 7C/246/2015. Účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti (čo v danom prípade prvostupňový a odvolací súd konštatovali). Z hypotézy citovanej právnej normy jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ musí byť pri uplatnení tohto práva úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadosťučinenia.

9. Žalobkyňa výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila judikatúrou slovenských súdov, podľa ktorej sa výška primeraného zadosťučinenia rovná čiastke 50% zo sumy vymáhanej žalovaným.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná,

ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. V zmysle § 3 ods. 5 Zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých

spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Podľa citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa zodpovedá, avšak iba za predpokladu, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Uvedené právo nie je možné zamieňať s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom pre priznanie nároku je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z.z. ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch prípadne iných predpisov. Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa.

16. V prejednávanej spore mal súd za preukázané, že žalobkyňa si úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ. Žalovaný bol rozhodnutím súdu zaviazaný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 6.061,91 eur. Takúto finančnú sumu žalovaný získal z dôvodu plnenia žalobkyňou podľa zmlúv o úvere, ktoré boli súdom vyhlásené za bezúročné a bezpoplatkové, z dôvodu porušenia zákonných povinností žalovaného. Žalobkyňa si teda jednoznačne v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má žalobkyňa právo na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému, ktorý zodpovedá za porušenie jej práv spotrebiteľa.

17. Žalobkyni vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného zasiahlo do jej osobného, rodinného a spoločenského života. V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7C/246/2015 žalovaný namietal nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia a aj pre tento jeho postoj bola žalobkyňa dlhodobo vystavená psychickému vypätiu zo súdneho konania, zo stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia tohto súdneho konania .

18. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení súd vychádzal z toho, že zadosťučinenie má plniť satisfakčnú a tiež aj sankčnú funkciu. Súd mal za potvrdené, že v danom prípade bola satisfakčná funkcia naplnená, keďže finančná suma vo výške žalovaným získaného bezdôvodného obohatenia bola žalobkyni súdom priznaná. Zostáva teda naplniť sankčnú funkciu.

19. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné vychádzať zo závažnosti vznikutej, alebo hrozacej ujmy, z okolností na strane žalobcu ako aj žalovaného, z okolností za ktorých došlo k porušeniu práv žalobcu.

20. Žalobkyňa plnila na základe výziev žalovaného a celkovo na dve zmluvy o úvere zaplatila sumu 6.911,91 eur, hoci úvery jej boli poskytnuté spolu vo výške 850,- eur, musela sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia domáhať súdnou cestou. Súdne konanie a stav právnej neistoty boli pre žalobkyňu stresujúcim faktorom, ktorý odôvodňuje priznanie finančného zadosťučinenia. Súd pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni vychádzal najmä z porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity tohto zásahu do práv spotrebiteľa, z dĺžky trvania závadného stavu. S prihliadnutím na tieto okolnosti súd priznal žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur. Žalobkyňa požadovala priznať finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- eur, avšak súd nemohol jej žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. ktorá mu vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.11.2017, č.k. 17Co/134/2017-71). Sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia spočíva aj v odradení dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z porušenia zákonných predpisov a je možné ju chápať aj ako odmenu pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ

sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobkyni, už voči iným spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Zároveň pri stanovení primeraného finančného zadosťučinenia musel súd prihliadnuť aj na výšku odškodňovania iných nemajetkových újm aprobovaných právnym poriadkom SR, napr. pri poškodení zdravia, ochrane osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a podobne, kde obyčajne dochádza k ujám pre človeka závažným a často neodčiniteľným. (uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS/229/2017-15)

21. S poukazom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a priznaná výška je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu a vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa.

22. V prevyšujúcej časti požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia (nad sumu 500,- eur) súd žalobu zamietol. Súd taktiež nepriznal žalobkyni nárok na úrok z omeškania, keďže o tom, či žalobkyni vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie rozhodol až súd týmto rozhodnutím, preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s plnením peňažného záväzku.

23. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Súd vyhovel žalobe žalobkyne pokiaľ ide o priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, preto žalobkyni patrí proti neúspešnému žalovanému plná náhrada trov konania. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Výška primeraného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu, takže nepriznanie celej žalobkyňou požadovanej sumy nemožno pričítať žalobkyni ako čiastočný neúspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.